

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
24/02/2019

72. Στο μεταξύ, όταν ήρθε ένα κορινθιακό πλοίο και Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις, αυτοί από τους Κερκυραίους που ήταν κύριοι της πολιτικής κατάστασης επιτέθηκαν κατά των δημοκρατικών και σε μάχη τους νίκησαν. Όταν έφτασε η νύχτα, οι δημοκρατικοί καταφεύγουν στην ακρόπολη και στα ψηλά και οχυρά μέρη της πόλης και αφού συγκεντρώθηκαν εκεί, εγκαταστάθηκαν και κατείχαν τον Υλλαϊκό λιμένα. Αντίθετα, οι ολιγαρχικοί κατέλαβαν την αγορά, όπου και έμεναν οι περισσότεροι από αυτούς καθώς και το γειτονικό λιμάνι που βλέπει προς την απέναντι στεριά.

73. Την επόμενη μέρα έκαναν μερικές μικροεπιθέσεις και στα χωράφια έστελναν ανθρώπους και οι δύο παρατάξεις, προσκαλώντας και τους δούλους και υποσχόμενοι σε αυτούς ελευθερία. Ο μεγαλύτερος αριθμός των δούλων πήγαν σύμμαχοι με τους δημοκρατικούς, ενώ οχτακόσιοι μισθοφόροι από την απέναντι στεριά με την αντίθετη παράταξη.
- Η ενέργεια των ολιγαρχικών Κερκυραίων να στείλουν πρέσβεις στην Αθήνα δείχνει πράξη διπλωματικής ευελιξίας και ένδειξη της υπέρμετρης αυτοπεποίθησης που τους διακατείχε. Το θράσος τους αυτό οφειλόταν κυρίως στο γεγονός ότι είχαν την υποστήριξη Κορινθίων και Σπαρτιατών. Η πρεσβεία των Κερκυραίων στην Αθήνα είχε αναλάβει διπλό ρόλο τόσο να εξηγήσει και να πείσει τους Αθηναίους ότι η πολιτική κατάσταση, όπως εξελίχθηκε στο νησί, δεν βλάπτει τους Κερκυραίους ούτε τους ίδιους τους Αθηναίους όσο και να πείσουν τους συμπατριώτες τους (τους δημοκρατικούς) που είχαν καταφύγει στην Αθήνα αλλά και τους οπαδούς του Πειθία να μην υποκινήσουν καμιά εχθρική ενέργεια εναντίον της Κέρκυρας. Ωστόσο, όταν φτάνουν στην Αθήνα αντί να προβούν σε διαπραγματεύσεις, προσπάθησαν να υποκινήσουν επανάσταση. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι Αθηναίοι να μην εξαπατηθούν από την αποστολή, αλλά συνέλαβαν αμέσως τους πρέσβεις και όσους είχαν πειστεί στα λόγια τους και τους έστειλαν στην Αίγινα για ασφάλεια. Η σύλληψη των πρέσβεων αποτελεί παραβίαση των άγραφων νόμων, καθώς θεωρούνται πρόσωπα ιερά και απαραβίαστα, σύμφωνα με τους κανόνες του «διεθνούς δικαίου» της εποχής. Παρόλο αυτά, η πράξη των Αθηναίων νομιμοποιείται μιας και οι απεσταλμένοι πρέσβεις ήταν πραξικοπηματίες από τη μια πλευρά και από την άλλη αυτοί παραβίαζαν πρώτοι τους άγραφους νόμους, γιατί προέβαιναν σε προπαγάνδα και καταστρατήγησαν τους παραδεδεγμένους κανόνες της φιλοξενίας.
- Μετά την ξαφνική επίθεση των ολιγαρχικών Κερκυραίων, η δημοκρατική παράταξη του νησιού καταφεύγει στην ακρόπολη και στα ψηλά και οχυρά μέρη της πόλης και εγκαθίσταται εκεί, κατέχοντας τον Υλλαϊκό λιμένα. Αντίθετα, οι ολιγαρχικοί κατέλαβαν την αγορά, όπου και έμεναν οι περισσότεροι από αυτούς καθώς και το γειτονικό λιμάνι που βλέπει προς την απέναντι στεριά. Σημαντικό, όμως είναι να αναφερθεί ότι ο μεγαλύτερος αριθμός των δούλων προσχώρησαν στην δημοκρατική παράταξη, αν και τους υποσχέθηκαν και οι δύο πλευρές ελευθερία. Οι δούλοι ιδεολογικά και κοινωνικά βρίσκονταν πιο κοντά στους δημοκρατικούς παρά στους ολιγαρχικούς και επομένως πείστηκαν για την πραγμάτωση της υπόσχεσης που τους είχαν δώσει. Τόσο οι οχυρές θέσεις όσο και η αριθμητική υπεροχή των δούλων θα αποτελέσουν βασικούς παράγοντες νίκης των δημοκρατικών.

4. Μετά την αθώωσή του ο Πειθίας υποκινούμενος από μικροψυχία, εκδικητική μανία και μισαλλοδοξία, οδηγεί τους διώκτες του σε δίκη. Η ενέργεια αυτή δεν ταιριάζει και δεν θα έπρεπε να εκφράζει έναν άνθρωπο που ήταν αρχηγός της δημοκρατικής παράταξης του νησιού και υπέρμαχου της ηθικής τάξης. Ο ίδιος όμως επηρεασμένος από πολιτικά πάθη καταγγέλλει τους πολιτικούς αντιπάλους του ότι έκλεβαν τα στηρίγματα από τις κληματαριές των ιερών για να τις χρησιμοποιήσουν στα δικά τους. Αυτές οι κατηγορίες δεν εδράζονταν σε πολιτική βάση κι άρα θα ήταν δύσκολο να στοιχειοθετηθούν, αλλά είχαν χαρακτήρα θρησκευτικό και κοινωνικό και προκαλούσαν την κοινή αίσθηση, καθώς διαφαινόταν η αδικία σε βάρος των φτωχών πολιτών.

5. Βλ. σχολικό βιβλίο σσ. 21-22.

6. α) Ενεστώτας: πέμπουσι(ν)

Παρατατικός: ἔπεμπον

Μέλλοντας: πέμπουσι(ν)

Αόριστος: ἔπεμψαν

Παρακείμενος: πεπόμψασι(ν)

Υπερσυντέλικος: ἐπεπόμψεσαν

Οριστική: παρεγένετο, κατέλαβον

Υποτακτική: παραγένηται, καταλάβωσι(ν)

Ευκτική: παραγένοιτο, καταλάβοιεν

Προστακτική: παραγενέσθω, καταλαβόντων

β) ναῦ, πρέσβεσι, ἀκροπόλεις, λιμήν, ξυμμαχῶ

7. βέλτιστα: κατηγορούμενο υποκειμένου στο ταῦτα, ἐπικυρῶσαι: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ἤνάγκασαν, ἐς τὰς Ἀθήνας: εμπρόθετος προσδιορισμός της κατεύθυνσης σε τόπο, τοὺς δούλους: αντικείμενο στην τροπική μετοχή παρακαλοῦντες, ὀκτακόσιοι: επιθετικός προσδιορισμός στο ἐπίκουροι

8. δέχεσθαι: αποδοχή, γνώμην: γνωμικό, ξυνέφερε: φορτίο, ξυλλαβόντες: λήψη, μαχόμενοι: μαχητής, καταφεύγει: φυγὰς, ὤκουν: πολυκατοικία, παρακαλοῦντες: κλήση, ὑπισχνούμενοι: υπόσχεση, παρεγένετο: γεγονότα.

**ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:
ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ
ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**